Graham, Billy, Bijna Thuis

Wednesday 08 May 2013

Ik las ‘Bijna Thuis' op 5 mei 2013 en had zojuist ‘De Bijbel voor ongelovigen' van Guus Kuijer achter de rug. Ik moet zeggen. Een hele verademing. Geen godsdienstscepsis en gewild grappige (?) opmerkingen, maar een diep doorleefd boek met veel wijsheid, ontsprongen aan de levens- en geloofspraktijk van een 92-jarige. De rustige en bezonnen toon van het boek sterkt een mens en geeft vertrouwen. Het is niet de diepzinnigheid of apologetische kracht die indruk maakt. Het is veeleer de verzekerdheid van de evangelist die oproept tot bekering: Geef je hart aan Jezus. Hij zal in je wonen en je leven veranderen en vol vreugde maken! Dat is ongecompliceerd en rechtlijnig het axioma van het geloof voor Graham, waarachter hij niet terugvraagt. The proof of the pudding is in the eating. Take it or leave it. Ik dacht, daar kunnen dienaren van het Woord (dominees) nog een voorbeeld aan nemen, want wij voelen ons in deze tijd van ontkerstening voor het forum van wetenschap en cultuur veelal gedrongen tot weerlegging en repliek. Je moet je soms bijna verontschuldigen. Waar blijft het positivistisch en vreugdevol getuigen van wat de Here gedaan heeft aan je ziel (Ps. 66:16)? Dat nodigt (zeker weten) méér uit tot navolging dan welke apologie dan ook. Terug naar Graham. Aan het begin van zijn boek spreekt hij op realistische wijze en als ervaringsdeskundige over de pensionering. De eerlijkheid gebied me te zeggen, dat ik daar als 59-jarige wel wat vaker aan denk. Dit niet alleen vanwege ‘een jaar langer' en de 2013-korting op de pensioenen, maar ook wel omdat het predikantschap vandaag de dag geen sinecure is. Als ik Graham goed begrijp is het 't beste om een zachte landing te maken. Hij illustreert wat hij bedoelt met veel voorbeelden uit het dagelijks leven. Even zovele herinneringen zijn het aan mensen die hij goed of van minder nabij gekend heeft. Het boek getuigt van een grote en vooral praktische Bijbelkennis, hoewel ik hier en daar de indruk kreeg dat de concordantie ook voor Graham een nuttig hulpmiddel is gebleven. De fasen van rouwverwerking zijn psychotherapeutisch zeer verantwoord, maar christelijk gevuld doen ze het nog beter. Mooi is het verhaal van Barzillai, die op hoge leeftijd David goed helpt, maar afziet van een ‘beloning' aan het hof, omdat hij er toch niet meer van genieten kan. Ook de notaris komt aan bod en de kapers op de kust als oom of tante wat dwalerig van gedachten begint te worden... In de hoofdstukken ‘een stevig fundament' en ‘sterke wortels' klinkt de waarschuwing, dat je niet moet inzetten op vergankelijke dingen, die je later zo goed als zeker zult verliezen. De senioren zijn minder sterk, maar kunnen een goed voorbeeld zijn in onwankelbaar geloof. Het boek is ook niet zonder humor: Verjaardagen zijn goed voor een mens. Statistieken wijzen uit dat wie er de meeste van heeft ook het oudste wordt. Nearer Home, voor zover ik beoordelen kan netjes vertaald, is een echte aanrader voor senioren en mensen in hun ‘rijpere jaren'. Er wordt geciteerd uit de HSV (Herziene StatenVertaling) en Arie van der Veer, die verklapt dat hij ook al boven de zeventig is, schrijft een voorwoord. (Billy Graham, Bijna Thuis. Gideon Hoornaar 2012, ISBN 978 90 5999 019 7)